

III,

ALKOTMÁNY

Minden nemzet érdekeit a saját alkotmánya védi. Mindenre kötelezően foglalják törvényekbe, hogy hogyan kell, és lehet élni abban a közösségben, (országban). Kétféle alkotmány létezik, az egyik a szokásjogokon alapuló, ahol nincs minden apró részlet szó szerint leírva, alap, vagy sarkalatos törvények csak iránymutatást adnak, és a többit a szokások, hagyományok, és a becsület pontosítják, a másik az írott (chartális) alkotmány, ahol minden törvény szó szerint le van írva.

A szokásjogokon alapuló alkotmány lényege, (ilyen van Angliának, és Magyarországnak Európában, és Izraelnek) hogy egyszer az őseink leültek, és összegyűjtötték az addigi kipróbált, és bevált szokásokat, amik a közérdeket, és a közjót szolgálják, ezeket rögzítették, és attól kezdve csak olyan új törvény születhet, amely nem fordul szembe az eddigi szellemiségével. Ez mindig rugalmasan bővíthető, újítható a kor, és a fejlődés igényeivel, vagy a külvilág befolyásolása ellen válaszként, de csak a már meglévők eszmeiségében.

Az írott alkotmány lényege, hogy egy adott hatalom szakít az addigi szokásjogokkal, és új, írott alkotmányt vezet be, amit mindenkinek be kell tartani. Itt minden új jogszabály felülírja a régebbit, minden kormány a kénye-kedve, és a háttérhatalom igényei szerint változtathatja.

Az ősi alkotmányunk alapja a vérszerződés öt pontja, amit nyugodtan kijelenthetjük, hogy nem ott, és akkor találtak ki, az már régóta letisztult szokások összefoglalása.

Anonymus így írta le az egyezményeket:

- I. *„Azon fejedelmi személyek, akik tulajdon szabad akaratukból választották Álmost urukká, sem Ők maguk, sem a fiaik soha, semmi esetre ne essenek ki a vezér tanácsából, és az ország tisztességeiből.*
- II. *Ameddig az Ő életük, sőt az utódaiké tart, mindig Álmos vezér utódaiból lesz a vezérük.*
- III. *Ami jószágot (vagyont) csak fáradalmaik árán szerezhetnek, mindegyiküknek része legyen abban.*
- IV. *Hogyha valaki Álmos vezér és a többi fejedelmi személyek utódai közül az esküvel kötött megállapodásokat meg akarná szegni, örök átok sújtsa.*
- V. *Ha valaki az utódaik közül hűtlen lenne a vezér személyéhez, vagy egyenetlenséget szítana a vezér, és rokonai között, a bűnösnek vére omoljon, mint ahogy az Ő vérük omlott az esküben, amit Álmos vezérnek tettek.”*

A jogfejlődésünk további főbb állomásai: Szent István intelmei, 1222-ben az Aranybulla, 1514-ben Werbőczy foglalta össze az addig kialakult szokásjogokat a Tripartitumban, 1848-ban a Pozsonyi országgyűlés törvényei, 1867-ben a kiegyezés, majd 1920-ban állították utoljára helyre a jogfolytonosságot.

Elemezzük a vérszerződés pontjait: az elsőben azt olvassuk, hogy a vezérek kiválasztanak maguk közül egy fővezért, de az nem kap teljhatalmat, mindenben csak a vezéri tanáccsal közösen dönthet. Ez a megosztott hatalom alapja. A királyság felvétele után ezt rögzíti Szent István az intelmek hetedik pontjában: *A tanács állít királyokat, dönti el az ország sorsát, csendesíti a csatát....* Tehát nem királyi teljhatalmat alapított, (mint Európa minden más országában kialakult), hanem megosztott hatalmat. Ez a később kialakuló Szent Korona tan legfontosabb alaptörvénye.

A második pont: Álmos születését szakrális, (szent) jelek kísérték, és Ő beváltotta a jóslatokat, ezáltal hatalmas tisztelet övezte, és benne, és az utódaiban látták az ősi szent vezérek utódait. Ez azt jelenti, hogy kapcsolatban van az örökös Égi Igazsággal, és Isten akaratát közvetíti a földi emberek felé. Ezt a kapcsolatot erősítette meg a Szent Koronával az első királyunk. *„Szentként tisztelünk minden olyan fogalmat, tárgyat, személyt, amely*

mindenek felett áll, megtámadhatatlan, és a legnagyobb tiszteletnek örvend!” A földön egyetlen Szent Korona létezik, a miénk.

A harmadik pont: Az egyenlőség. Ma azt tanítják nekünk, hogy mindenkinek egyformák a jogai, függetlenül attól, hogy a kötelezettségeinek eleget tesz-e. Ez régen nem így volt. Ha valaki teljesítette a kötelezettségét, megkaphatta a jogait. Ha valaki nem teljesítette, elveszítette azokat. Ha valaki bármivel bizonyította a hűségét a Szent Koronához, (a Szent Korona érdeke, és az ország érdeke egy, és ugyanazon kifejezés) és erre a király felfigyelt, akkor az illetőnek nemesi rangot, és a korona tulajdonjogából birtokot adományozott neki. Ez attól fogva örökkön az övé, és utódaié maradt. Ezt csak kétféleképpen veszíthette el, ha utód nélkül maradt, (magszakadás) vagy ha rábizonyították a hűtlenséget a Szent Koronához.

A hűtlenség ára teljes vagyon, és fővesztés.

Mindkét esetben a birtok visszaháramlik a tulajdonosra, a Szent Koronára, és a király egy új nemesnek újra kioszthatja. A legkisebb (hétszilvafás) nemesnek ugyanannyi joga van, mint a legnagyobb bárónak. Természetesen, ha valaki többlet kötelezettséget vállal, többlet joga is van.

Ezt a pontot a később kifejlődött Szent Korona tanban így írták le: *„Minden a Magyar földön, a föld alatt, és a föld felett található érték, természeti kincs, vagy erőforrás az egyetlen Magyarorságot jelentő Szent Korona örök, és elidegeníthetetlen tulajdona, hogy az ország minden lakosának a jólétét szolgálja. A Szent Korona államában minden érték Magyar érdekeket szolgál.”*

A negyedik, és az ötödik pont az ellenállási jogról szól. Sem a király, (negyedik pont) sem a nemzet nevében senki (ötödik pont) nem fordulhat szembe a szokásjogokkal, és az ország érdekeivel!

Ez az öt pont a jogfejlődésünk, alkotmányunk, államiságunk, és a Szent Korona-tan alapja, és jelenleg minden pontját megszegik, és megszegetik velünk!!!

Amikor Szent István megalapította, és megerősítette a királyságot, és ezzel mindenki számára nyilvánvalóvá tette, hogy Magyarország önálló, független ország, a vérszerződés egyik pontját sem semmisítette meg, csupán kiegészítette a fiához írt Intelmekkel, melyben leírja, hogy mik a fő uralkodási pontok, melyekkel uralkodni kell, és lehet a nemzet érdekében.

Az intelmek tíz pontja a következőkről rendelkezik: I, A katolikus hit megőrzése, II, az egyházi rend becsben tartásáról, III, a főpapoknak kijáró tiszteletéről, IV, a főemberek, és vitézek tiszteletéről, V, az igaz ítélet, és a türelem gyakorlásáról, VI, a vendégek befogadásáról, és gyámolításáról, VII, a tanács súlyáról, VIII, a fiak kövessék az elődöket, IX, az imádság megtartásáról, X, a kegyességről, az irgalmasságról, és a többi erényről.

Ezzel fejezi be az intelmeket: *„És mindez, amiket itt összeszededtem, jelentik a koronát, mely nélkül sem a földön, sem az égben nem uralkodhatsz.”* Tehát az első királyunk már pontosan ismerte a korona Isteni voltát, és a Magyarság küldetését! Halála előtt, mikor látta, hogy nincs méltó örököse, a koronát, és ezen keresztül az ország területét, és lakosságát felajánlotta Nagyboldogasszonynak, (meghatározott helyen, és időben), így ez égi szerződéssé vált, ezért mindegy, hogy Magyarországnak van-e földi királya, *örökös királyság*, mert örökös égi királynéja van. Ezt a szerződést földi ember fölül nem írhatja!

1222-be kiadja a király az Aranybullát, amely 31 pontban foglalja össze az újításokat. Az ellenállási jogot így írják le az Aranybulla utolsó törvényében: *„I § Oly módon, hogy az írást mindenkor szem előtt tartván, se Ő maga meg ne tévelyedjék valamiképpen a mondott dolgokban, se a királyt, vagy nemeseket, avagy másokat megtévedni nem engedjen; Hogy Ők is örülhessenek az ő szabadságuknak, és ezért nekünk, és a mi követőinknek minden időben hívek legyenek, és a királyi koronánknak tartozó engedelmes szolgálatjokat meg ne tagadják.*

*II§: Hogha pedig Mi, vagy az utánunk következő királyok közül valaki ezen szerződésünknek ellene járna valaha, ezen levél adjon szabad hatalmat mind a püspököknek, mind más **jobbágyuraknak**, és országunkbéli nemeseknek mindnyájan, és egyes-egyes jelenvalóknak, és az Ő megmaradékaiknak, hogy Nekünk, mind az utánunk következő királyoknak **minden hűtlenség szégyenvallása nélkül ellentállhassanak, és ellentmondhassanak mindörökké.***

Mit tesz a király? Szétválassza a neki (a személyének) járó szolgálatokat, a Koronának járó engedelmességgel. Tehát hatalomban önmaga fölé helyezi a koronát (mint személyt), és a királynak csak akkor tartoznak engedelmisséggel, ha Ő is hű a koronához.

Az Aranybulla pontjai nem a király, vagy a főnemesség hatására lett kiadva, ezt az egyre erősödő köznemesség követelte ki a királytól, rendkívül erősen megnyírbálva ezzel a király jogait, és ezeket a jogokat nem egy gyarló földi ember, (király) kénye-kedvére bízta, hanem egy olyan személyre, (korona) akiben soha nem csalódnak, és örökre megőrzi ezeket az utódaik számára. Később az Aranybullát több király is megerősítette, és tovább fejlesztette.

1514-ben az ország nádora, Werbőczy István összegyűjtötte, és leírta az addigi szokásjogokat, és törvényeket a Tripartitumban, (háromas könyvében) melyet hivatalosan alkotmányként nem fogadtak el, de mindenben az ott leírtak határozták meg a következő idők törvényi, és jogi alapjait.

1848-ban a Pozsonyi országgyűlésen a Magyar nemesség lemondott a nemesi kiváltságairól, és az ország összes lakosának megadta ugyanazon jogokat, és kötelezettségeket (kortól, nemtől, nemzetiségtől, vallástól függetlenül), melyeket előtte csak Ők gyakorolhattak. Ezt nevezik jogkiterjesztésnek. Azóta a Kárpát medence minden lakója egyenlő jogokkal, és kötelezettséggel bíró nemesember. Mivel Ferenc József nem volt megkoronázott Magyar király, így a szabadságharc leveretése után nem tartotta be a szokásjogokat, és rendeletileg (önhatalmúlag) kormányzott, és a Bach korszak alatt megmutatta, hogy mennyire szereti Ő a rebellis magyarokat. Amikor megtalálta az elrejtett koronát, meg akarta koronáztatni magát. A kor legnagyobb jogtudósa, Deák Ferenc azt mondta, hogy lehet, de le kell írni a hitlevelet, és letenni a királyi esküt, amely II, András óta minden Magyar király számára kötelező. A hitlevél, és az eskü kötelezi a királyt, hogy semmiben nem fordulhat szembe a Magyar szokásjogokkal, mert elveszíti az ország hűségét, és a hűtlenség vádja nélkül bárki szembefordulhat vele. Ferenc József mindent elvállalt, csak koronázzák meg. Ez volt a kiegyezés, amikor a nemzet, és a király újra közösen uralkodott.

A szokásjogokon alapuló alkotmányunkat először Károlyi Mihály miniszterelnök 1918-ban szakította meg hivatalosan, szakított a királlyal, mint államformával, az ősi alkotmányunkkal, és köztársaságot alapított, és Szovjet mintára új (írott, chartális) alkotmányt vezetett be. A hatalmat átadta Kun (Khón) Bélának, és a kommunistáknak, akik népköztársaságot vezettek be. Minden széthullott, és Francia tábornokok irányították mindent, a kommunistákat segítve. Amikor már a Román hadsereg Budapestet fosztogatta, a nemzeti ellenállás következtében felállt a Nemzeti Hadsereg, és Horthy Miklós vezetésével bevonult Budapestre, és 1920 februárjában kimondták a jogfolytonosság helyreállítását a Szent Koronával. A Trianonban teljesen kivéreztetett, és szétdarabolt ország hat év alatt újra Európa középmezőnyébe emelkedett a Szent Korona tannak köszönhetően.

Utoljára a Német megszállás szakította meg a jogfolytonosságot, (1944 március 19) melyet azonnal követett a Szovjet megszállás, és 1949-ben a 49/XX. Ideiglenes alaptörvény, melyet Sztálin parancsára vezettek be, a jogfolytonosságot a 1919-es népköztársasággal állították helyre. Amikor az utolsó Szovjet katona elhagyta a hazánkat, ugyanazt kellett volna tenni, mint 1920-ban, összehívni az Alkotmányozó Nemzetgyűlést, és kikiáltani a jogfolytonosság helyreállítását az ősi alkotmányunkkal. Ezt sem akkor, sem azóta egyetlen kormány sem tette meg! (Hűség???) A Szent Korona tan szerint: „*Sem törvényhozó (parlament), sem végrehajtó (kormány) hatalom nem alkotmányozhat.*” Az alkotmányhoz kizárólag a független Alkotmányozó Nemzetgyűlés nyúlhat, egyetlen feladata van, az utolsó megszakadás óta

(1944 március 19) hozott összes törvény felül bírálata, és ami megfelel a Szent Korona alkotmányának, az marad, ami pedig legcsekélyebb módon nem felel meg, azt eltörlik, így állítva helyre a jogfolytonosságot. Az ezután hozandó új törvényeket pedig a Parlamenti Felsőház bírálja el ugyanígy, hogy csak az kerülhet bele, ami mindenben megfelel a Szent Korona eddigi törvényeinek.

Rendszerváltáskor valóban rendszert váltottunk, hiszen kommunizmusból áttértünk a kapitalizmusba, ám egyedül nálunk maradt ugyanaz az alkotmány, melyet még elnyomás alatt alkottak, csak továbbfejlesztették az un, Weimári alkotmánnyal, (kancellária rendszer), melyet a Németek a háború után büntetésként kaptak. Ezzel utólag törvényesítették az elmúlt rendszer összes politikai, és gazdasági bűncselekményét, senkit nem lehet felelősségre vonni, mert már elévültek ezek a bűncselekmények. Ráadásul jogilag vitathatatlaná tették a privatizációt, az állami vagyont (ami a Szent Korona tulajdona!) magán, sőt idegen kézbe adását! A bányakincseket, a földet, és tulajdonképpen mindent megvásárolhat bárki, aki ki tudja kerülni a jelenlegi szabályokat!

Miért kellene (kötelezően!) helyreállítani az Ősi alkotmányunkat?

1. Nem dobhatjuk félre, mert az őseink tudását hordozza, mely bármilyen nehézségből képes kivezetni az országot, ha használjuk.
2. Nincs jogunk félredobni, mert a „*sem a király, sem a nemzet nem határozhatja meg a Szent Koronához való viszonyát,*” alaptörvény ezt nem engedi meg.
3. Ha külső, vagy belső hatalom ezt mégis megszakítja, a „*törvényszegés jogot nem alapít*” alapelv alapján, a megszakadást előidéző ok megszűnte után helyre kell állítani a jogfolytonosságot, az illegitim (törvénytelen) időkben hozott törvények eltörlésével.
4. A Szent Korona tana az Isteni Igazságot, és a közjót, és a túlélést biztosítja minden tagja számára, ezért nem érdekünk a félredobása.
5. A következő generáció részére csak a történelmi alkotmányunk tudja biztosítani a Szent Korona tulajdonjogával, hogy ne szolgaként, hanem gazdaként élhessenek a hazájukban.

A Szent Korona alkotmánya ma is érvényben van, ezt törvényes hatalom, vagy népszavazás sosem érvénytelenítette. Meg sem próbálta senki, mert hatálytalaníthatatlan! Így a birtokosai vagyunk most is, de nem a használói!

Sokan mondják, hogy jó ez az alkotmány, csak be kellene tartani.

1. Ha lehet egy alkotmányt „*nem betartani*” akkor nem jó.
2. Ha ezt az alkotmányt magyarellenesség szülte, akkor nem jó.
3. Ha ez az alkotmány nem tudja megvédeni az országot a gazdasági, és az erkölcsi csódtól, akkor nem jó.
4. Ha a régi alkotmányunk érvényben van, hogy lehet egy másik törvényes?
5. Ha az alkotmány – ahelyett, hogy felelősségre vonná a bűnösöket – menti őket, jogilag el kell fogadni mindent, ami történik, nincs tiltakozási jogunk, (az alkotmánybíróság nem engedélyezi az államadósság, az alkotmányozás, stb ügyében népszavazás kiírását) „*felelősség nélküli országgá*” teszi a hazát, akkor az nagyon nem jó!
6. Ha ez az alkotmány nem teszi lehetővé a nemzeti vagyont megőrzését, gyarapítását, a jelen, és a jövő életfeltételeit nem biztosítja, akkor nem jó!

2012-ben új alkotmánymódosítást vezettek be.

1. Ez az alaptörvény nem a Szent Korona tannal vállalja a jogfolytonosságot, tehát még mindig a 19-es tanácsköztársaság jogfolytonosai vagyunk.
2. *Törvényhozó, (parlament), és végrehajtó (kormány) hatalom nem alkotmányozhat.* Még ehhez a rossz alkotmányhoz sincs joguk hozzányúlni, ezt kizárólag az Alkotmányozó Nemzetgyűlés teheti!
3. A nemzet megkérdezése nélkül vezették be, népszavazás ezt nem szentesítette.

4. Egyetlen politikai párt kezdeményezte, megszavazta, és törvényerőre emelte, a Szent Korona alkotmányában a megosztott hatalom miatt ez lehetetlen volna.

Ez az alaptörvény ugyan óvatos lépés a Szent korona tan felé, de amíg nem állítjuk helyre a jogfolytonosságot, addig csak azt toldozzuk-foldozzuk, ami nem a mi érdekeinket szolgálja.

Mi az alkotmány, és az alaptörvény közti különbség? Az alkotmány alap, vagy sarkalatos törvények szerves összessége, az alaptörvény az alkotmány töredéke, része. Tehát az alkotmány az egész, az alaptörvény az alkotmány egy része. Az alaptörvény nem jelenti az alkotmány egészét.

A történelmi alkotmányunk az Isteni természet törvényeit, és az erkölcsöt szervesen egybeépíti az alkotmánnyal. Ezt az alkotmányt nem kellett leírni, ez mindenkinek a lelkébe volt írva. Egy Magyar ember nem kötött írásos szerződést egy másik Magyar emberrel, kezét fogtak, egymás szemébe néztek, ittak rá egy áldomást, és a szerződés meg volt kötve. Senki nem kockáztatta meg, hogy ezt nem tartja be, mert akkor elveszíti a becsületét, és többet veszít, mintha nem tartja be ezt az ígérését. A tisztesség, és a becsület nagyobb kincs volt, mint a becstelenül szerzett vagyon. Genetikailag most is így vagyunk kódolva, és az ellenségeink ezt tudják, és ki tudják használni, mert élém áll, szemembe néz, hozzám beszél, és elhiszem neki, hiszen „megmondta”! Aki becsületes, nem is tudja elképzelni, hogy a másik nem olyan.

Az írott alkotmányt teljesen leválasztják az erkölcsről, hiszen egészen pontosan meghatároz mindent, hogy mit nem szabad tenni. Tehát, ha valahogyan meg tudom kerülni a jelenlegi szabályokat, akkor azt egészen nyugodtan megtehetem. Jogom van hozzá! Ha én nem teszem meg, megteszi más, és előnyhöz jut velem szemben. Semmilyen erkölcs ne tartson vissza, aki kapja, marja. Ha a közjót leválasszuk az erkölcsről, a zsebjobb váltja fel.

Ha összehasonlítjuk a kétféle alkotmányt, nem nehéz eldönteni melyik a jobb a számunkra! A következő történet mutatja meg talán legjobban, mi a különbség. Erdélyben egy éjszaka a táborúzt mellet vitatkoztam egy Székely barátommal. (Kondra József.) Azt mondta, hogy az erkölcsöt el kell törölni a föld színéről. Ettől kiborultam és ordítottam vele, hogy ilyen nincs, akkor megszűnik a világ. Mire elszívta a cigarettáját, rájöttem, hogy azért vagyok itt vele, hogy tanuljak tőle, és mondtam, oké, hallgatlak. Azt mondta, az erkölcs egy parancs, nem azzal van baj, amit mond, hanem azzal, hogy ezt azért tartod be, mert félsz a Jóistentől, a lelkiismeretedtől, a hatóságoktól, stb. Jó, de akkor mi legyen helyette? A morál! De hát ez ugyanazt jelenti! Nem, mert ez azt jelenti, hogy nem valamitől való félelmedben tartod be a parancsokat, hanem van benned empátia, beleézés, és eszed ágában sincs olyat tenni a másikkal, ami neked sem esne jól.

Az erkölcs egy felülről jövő parancs, a morál pedig belülről jövő készlet. Ezért nem kellett leírni, hiszen ez mindenki számára magától értetődött.

Az írott alkotmány nem csak a morált, hanem még az erkölcsöt is leválasztja magáról, hát döntsük el, melyik úton akarunk járni?

Folytatjuk

v. Vesztergám Miklós
Vesztergam @ gmail . com